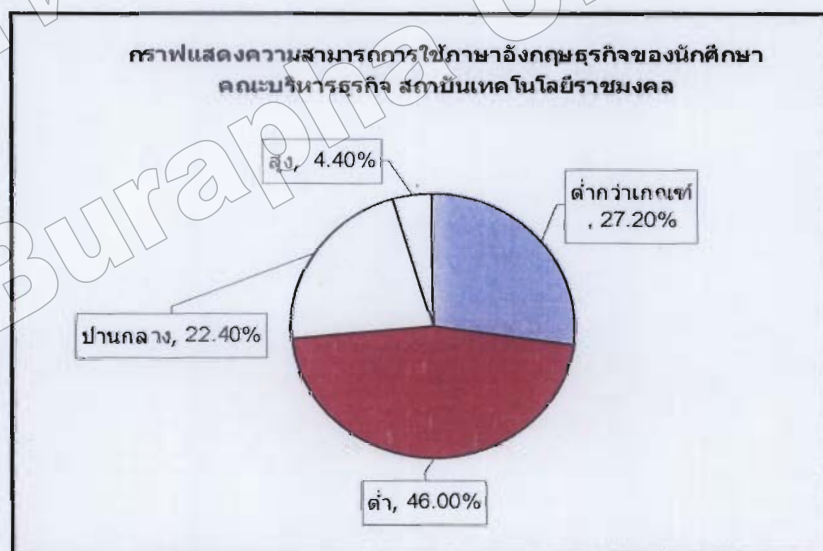


บทที่ 1

บทนำ

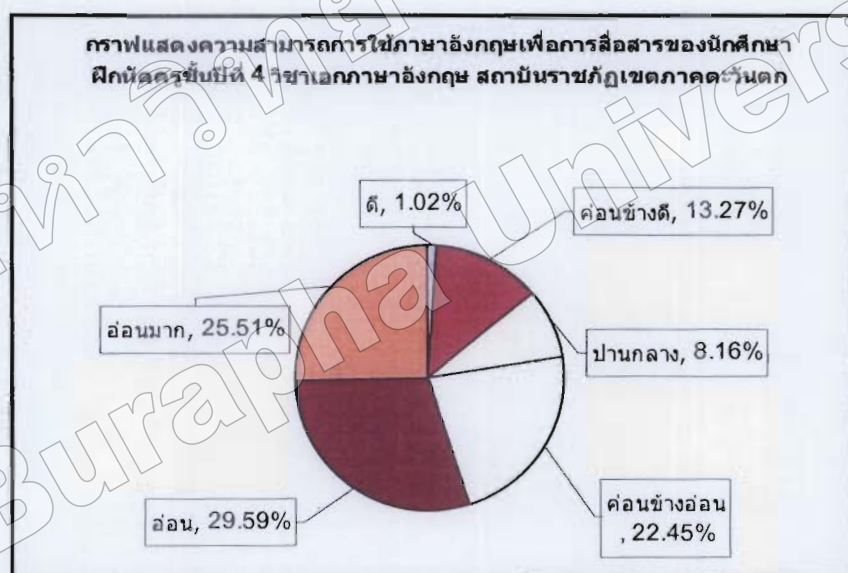
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

บทบาทสำคัญของภาษาอังกฤษไม่ได้จำกัดเฉพาะเจ้าของภาษาเท่านั้นชนชาติอื่น ๆ ก็ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันทำให้ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาสากลในการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ นอกจากนี้ยังเป็นภาษาสำคัญด้านการศึกษาโดยใช้เป็นสื่อสำคัญนำไปสู่ความก้าวหน้าทางวิชาการและเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการศึกษาระดับสูงขึ้นไป การใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นวัตถุประสงค์สำคัญของการศึกษาทุกระดับ แต่อย่างไรก็ตาม ผลจากการวิจัยหลายฉบับที่ได้ทำการทดสอบความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้แสดงสัดส่วนระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนว่ายังอยู่ในระดับความสามารถต่ำไปจนถึงระดับต่ำกว่าเกณฑ์อยู่ในสัดส่วนที่สูงมากโดยผลการทดสอบนี้อ้างอิงจาก ภาววิวัฒน์สกุลยุทธ (2539, หน้า 34) ซึ่งแสดงไว้ในภาพที่ 1



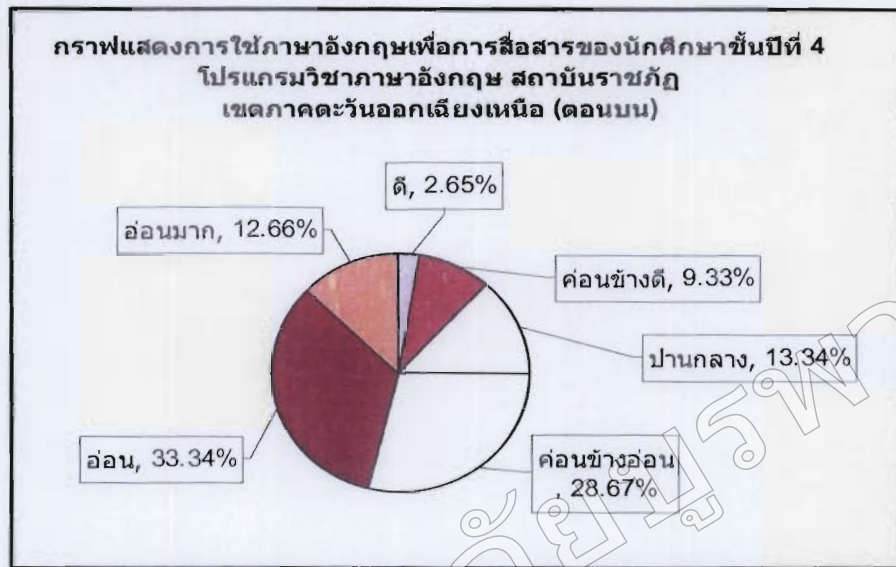
ภาพที่ 1 ระดับความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

จากกราฟในภาพที่ 1 พบว่านักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคตั้งแต่ระดับปานกลางถึงระดับสูงมีร้อยละ 26.80 ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความสามารถตั้งแต่ระดับต่ำถึงระดับต่ำกว่าเกณฑ์มีมากถึงร้อยละ 73.20 ซึ่งมีสัดส่วนที่สูงเกือบสามเท่าของผู้เรียนที่มีระดับความสามารถสูงและปานกลางรวมกัน ผลการวิจัยนี้มีความคล้ายคลึงกับงานวิจัยของ ญัฐกานต์ ผ่องลำเจียก (2546, หน้า 58) ที่พบว่านักศึกษาฝึกหัดครูชั้นปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษในสถาบันราชภัฏเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับปานกลางถึงระดับดีร้อยละ 22.45 แต่ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถค่อนข้างอ่อนจนถึงระดับอ่อนมากมีมากถึงร้อยละ 77.55 ซึ่งก็ปรากฏสัดส่วนที่ชัดเจนเช่นเดียวกันว่าผู้ที่มีระดับความสามารถต่ำยังมีสัดส่วนที่สูงกว่าผู้ที่มีความสามารถดี ค่อนข้างดี และปานกลางรวมกันประมาณสามเท่าเช่นกัน ดังที่ได้แสดงไว้ในภาพที่ 2



ภาพที่ 2 ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาฝึกหัดครูชั้นปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ สถาบันราชภัฏเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้

นอกจากผลการวิจัยของทั้งสองท่านนี้แล้วยังมีผลการวิจัยที่สอดคล้องกันอีก อย่างเช่น ผลการวิจัยของอมรพรรณ จำปา (2546, หน้า 63) ที่พบว่านักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคลมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจในระดับปานกลางถึงระดับดี ร้อยละ 25.33 ในทางตรงกันข้ามกลับพบว่าผู้เรียนที่มีความสามารถตั้งแต่ระดับค่อนข้างอ่อนจนถึงระดับอ่อนมากมีค่าสูงถึงร้อยละ 74.67 ซึ่งระดับความสามารถของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มใหญ่นี้ปรากฏสัดส่วนที่แตกต่างกันมากเกือบสามเท่าเช่นกันซึ่งได้แสดงไว้ในภาพที่ 3



ภาพที่ 3 ระดับความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ
สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

จากผลการวิจัยข้างต้นสิ่งที่ปรากฏสอดคล้องกันอย่างชัดเจน คือ ผู้ที่มีระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระดับปานกลางถึงระดับดีในสถาบันนั้น ๆ มีประมาณหนึ่งในสี่ ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตั้งแต่ระดับค่อนข้างอ่อนจนถึงระดับอ่อนมากมีมากถึงสามในสี่โดยประมาณ

การขจัดประสิทธิภาพในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีผลกระทบทั้งต่อตัวผู้เรียนเองและต่อการพัฒนาประเทศด้วย ผลกระทบดังกล่าวทำให้ระบบการศึกษาต้องเร่งพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยผู้สอนต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ไม่ว่าจะเป็นการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น การสืบหาสาเหตุของปัญหาทำให้ทราบสาเหตุอย่างหนึ่งว่าผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่ในระดับต่ำ อย่างเช่น ผลการวิจัยของมลิวัลย์ บริรัตนวงษ์ (2550) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอินทรมพริยอนุสรณ์ จังหวัดสมุทรปราการ อยู่ในเกณฑ์ต่ำ จากการทดสอบความรู้พื้นฐานมีนักเรียนที่ได้ระดับคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดถึงร้อยละ 65.59 ซึ่งก็คล้ายคลึงกับงานวิจัยของดวงพร หนูพงศ์ (2553) ที่พบว่าครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ตรงกันว่านักเรียนมีปัญหาความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอถึงร้อยละ 52.10 ส่วนผลการวิจัยของบังอร ไชยสาส์น (2549) ก็พบสาเหตุของปัญหาที่สอดคล้องกันว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนพระโขนงพิทยาลัย กรุงเทพมหานคร มีพื้นฐานความรู้ยังไม่เพียงพอต่อการอ่านไม่ว่าจะเป็นทางด้านภาษา

วัฒนธรรม ทักษะและกลวิธีที่จำเป็นต่อการอ่าน และปราณี อมรรัตนศักดิ์ (2542) ก็พบปัญหาทำนองเดียวกันว่านักศึกษาในมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีพื้นฐานความรู้เดิมด้านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ไม่มีโอกาสได้พูดคุยกับเจ้าของภาษาโดยตรง และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ

จากสภาพปัญหาข้างต้นมีความสอดคล้องกับนักศึกษาของโรงเรียนระยองพาณิชย์การ ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสอนอยู่ในสถาบันแห่งนี้โดยดำเนินการเรียนการสอนภายใต้โครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ สำหรับกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษตามหลักสูตรพุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงครั้งที่ 1 พ.ศ. 2546) จัดแบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป และกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานวิชาชีพ ได้พบผลสำรวจว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่ค่อนข้างต่ำ ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความรู้พื้นฐานที่ไม่ดีของตัวนักศึกษาเอง (นิจิวรรณ เทียนทัต, 2549) จากการมีความรู้พื้นฐานที่ไม่ดีทำให้ผู้วิจัยพบปัญหาบ่อยครั้งว่านักศึกษามีปัญหาด้านการอ่านประโยคที่มีความซับซ้อน ไม่สามารถตีความหมายของประโยคเหล่านั้นได้ทำให้เกิดความสับสนเวลาอ่านจนรู้สึกเบื่อหน่ายไม่อยากอ่านบทความเหล่านั้นอีก ทั้ง ๆ ที่บทความเหล่านั้นเป็นเรื่องที่ตนเองสนใจ

การขาดพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษที่เพียงพอจะส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนไม่มีประสิทธิภาพซึ่งนักวิจัยหลายท่านพบว่าอุปสรรคสำคัญประการหนึ่งที่เกิดขึ้นกับการเรียนภาษาอังกฤษ คือ การขาดความรู้ด้านโครงสร้างประโยค จึงส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถวิเคราะห์ส่วนประกอบต่าง ๆ ของประโยคได้เป็นเหตุให้ผู้เรียนไม่สามารถจับใจความสำคัญของประโยคนั้น ๆ ได้ทำให้การอ่านนั้นไม่มีประสิทธิภาพดังที่ สมศรี ธรรมสาร โสภณ (2553, หน้า 1) แสดงความคิดเห็นไว้ว่า ส่วนมากแล้วนักเรียนไทยจะมีจุดอ่อนในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสามประการคือ ขาดความรู้ด้านคำศัพท์ ขาดความรู้ด้านโครงสร้างประโยคที่จำเป็นในการอ่าน และขาดการฝึกฝนการทำข้อสอบเพื่อสร้างเสริมทักษะความคิดแบบเหตุผล โดยคำกล่าวยังคล้ายกับผลการทดสอบศักยภาพของผู้เรียนของศิริกาญจน์ จันทร์เรือง (2553, หน้า 3) ที่สรุปว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาพัฒนาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษสำหรับการท่องเที่ยว มีปัญหาในเรื่อง คำศัพท์และโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษทำให้ไม่เข้าใจเวลาอ่านและทำแบบฝึกหัดไม่ได้

การมีพื้นฐานความรู้ด้านโครงสร้างประโยคมีความสำคัญมากกับทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างที สุชาติ ลิ้มประเสริฐ (2551, หน้า 2) กล่าวไว้ว่า

...ในการอ่านข้อความหรือบทความภาษาอังกฤษให้เข้าใจนั้น สิ่งแรกที่ต้องจำเป็นอย่างยิ่งคือ ส่วนประกอบของประโยคภาษาอังกฤษโดยเริ่มจากการศึกษาโครงสร้างประโยคพื้นฐานจนเข้าใจก่อน แล้วจึงมุ่งทำความเข้าใจกับโครงสร้างที่สลับซับซ้อนต่อไป ถ้าผู้อ่านไม่สามารถ

เข้าใจโครงสร้างประโยคพื้นฐานได้แล้ว ย่อมส่งผลให้การเข้าใจในข้อความนั้นคลาดเคลื่อนทั้งในระดับพื้นฐาน และระดับสูง เพราะประโยคพื้นฐานเป็นหัวใจในการเข้าใจข้อความเบื้องต้นว่า ใครทำอะไร ที่ไหน หรือเกิดเหตุการณ์อะไรในข้อความนั้น ๆ

การขาดความรู้ด้านโครงสร้างประโยคส่งผลต่อการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน ฉะนั้น การวิเคราะห์โครงสร้างประโยคจึงเป็นสิ่งที่ไม่ควรละเลยเพราะถือได้ว่าเป็นกลวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจประโยคภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น เนื่องจากการฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดในการวิเคราะห์ แยกส่วนต่าง ๆ ของประโยคเพื่อให้ทราบว่ามีส่วนใดคือภาคประธาน ส่วนใดคือภาคแสดง วลีกลุ่มนี้ใช้ขยายส่วนใด ประโยคนี้มีใจความหลักอยู่ที่ตรงส่วนใด และประโยคใดเป็นข้อความสนับสนุน เมื่อผู้เรียนสามารถฝึกใช้ความคิดในการวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคได้เป็นอย่างดีแล้ว ผลที่ตามมาคือผู้เรียนจะเข้าใจการใช้ภาษาอังกฤษได้เร็วและง่ายยิ่งขึ้นดังที่ สุวัณษา ทองเจริญ (อ้างถึงใน เลิศดว สานเกษะ, 2519, หน้า 3) แสดงความคิดเห็นไว้ว่า “ตามความเป็นจริงแล้วปรากฏว่าการเรียนภาษาต่างประเทศนั้นจะเรียนได้เร็วและง่ายยิ่งขึ้นถ้าผู้เรียนได้เข้าใจเรื่องโครงสร้างของภาษาที่ตนเรียน ”

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นหากผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคที่ปรากฏในบทความ หนังสือ หรือสื่อต่าง ๆ ที่ผู้เรียนอ่านอย่างลึกซึ้งแล้ว ก็ย่อมจะมีส่วนช่วยให้การอ่านนั้นดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีความถูกต้องในการใช้ภาษา และสามารถจับใจความสำคัญของประโยคได้ง่ายยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจทำการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่ปรากฏในคอลัมน์ Star Biographic ในนิตยสาร Student Weekly ตั้งแต่ฉบับวันที่ 28 เดือนกันยายน พ.ศ. 2552 ถึงฉบับวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2553 ซึ่งเป็นเอกสารต้นแบบในการศึกษารุ่นนี้ ด้วยเหตุที่ว่าคอลัมน์ดังกล่าวเขียนเกี่ยวกับบุคคลที่มีชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ จึงเป็นแรงดึงดูดให้กับนักศึกษาของโรงเรียนระยองพาณิชยการ และรวมถึงผู้อ่านทั่วไปเกิดความสนใจเนื่องจากบุคคลเหล่านี้เป็นบุคคลตัวอย่างที่สังคมยอมรับจึงเป็นการเพิ่มแรงบันดาลใจให้แก่ผู้อ่านมากยิ่งขึ้นซึ่งคอลัมน์นี้เขียนโดย Steve McGarry (2010) เป็นชาวอังกฤษ เกิดที่เมืองแมนเชสเตอร์ ประเทศอังกฤษ เป็นผู้แต่งและนักเขียนการ์ตูนให้กับหนังสือพิมพ์และหนังสือนิตยสารต่าง ๆ ยิ่งไปกว่านั้นนิตยสาร Student Weekly เป็นนิตยสารที่ทางโรงเรียนนำมาเป็นสื่อการเรียนการสอนของโรงเรียน โดยมีความมุ่งหวังให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ

ดังนั้นเพื่อศึกษาว่าในคอลัมน์ Star Biographic ในนิตยสาร Student Weekly ผู้เขียนใช้โครงสร้างประโยคประเภทใดมากที่สุดและจากโครงสร้างประโยคประเภทที่พบมากที่สุดผู้เขียน

ใช้ส่วนประกอบของประโยคแบบใดมากที่สุด ผลของการศึกษาจะเป็นแนวทางในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังจะให้ความกระจ่างว่าการอ่านคอลัมน์ Star Biographic ในนิตยสาร Student Weekly นั้นผู้เรียนควรจะฝึกฝน โดยเน้นหนักทางด้านโครงสร้างประโยคประเภทใด นอกจากนี้ผู้สอนยังสามารถใช้ผลการวิจัยเพื่อเป็นประโยชน์ในการสอนซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจโครงสร้างของประโยคภาษาอังกฤษที่ผู้แต่งใช้ในการเขียนประวัติบุคคลที่มีชื่อเสียงด้านต่าง ๆ ในคอลัมน์นี้ได้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความถี่ของประเภทประโยคภาษาอังกฤษที่ปรากฏในคอลัมน์ Star Biographic ในนิตยสาร Student Weekly โดยแยกศึกษาตามลักษณะโครงสร้างของประโยค (Types of Sentences) ซึ่งแบ่งเป็น Simple Sentence, Compound Sentence, Complex Sentence และ Compound Complex Sentence
2. เพื่อศึกษารายละเอียดของประโยค (Sentence Elements) โดยพิจารณาจากโครงสร้างประโยคประเภทที่พบมากที่สุดในคอลัมน์ Star Biographic ในนิตยสาร Student Weekly

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลของการศึกษาจะทำให้ทราบความถี่ของประโยคประเภทที่พบมากที่สุดในคอลัมน์ Star Biographic ในนิตยสาร Student Weekly
2. ผลของการศึกษาจะช่วยให้ผู้อ่านทราบแนวทางในการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคในคอลัมน์ดังกล่าวและนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการอ่านประวัติบุคคลอื่น ๆ
3. ผลของการศึกษามีประโยชน์กับผู้สอนที่ต้องการให้ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของประโยคประเภทดังกล่าวกับผู้เรียนก่อนเพื่อช่วยเพิ่มทักษะการอ่านให้กับผู้เรียนและทำให้การอ่านนั้นมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำถามวิจัย

1. ประโยคภาษาอังกฤษ (Simple Sentence, Compound Sentence, Complex Sentence และ Compound Complex Sentence) ประเภทใดปรากฏในคอลัมน์ Star Biographic ในนิตยสาร Student Weekly มากที่สุด
2. ส่วนประกอบของประโยค (Sentence Elements) แบบใดที่พบมากที่สุดเมื่อพิจารณาจากประโยคประเภทที่พบมากที่สุดในคอลัมน์ Star Biographic ในนิตยสาร Student Weekly

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประโยคที่ใช้ในการวิเคราะห์ในครั้งนี้ได้นำมาจากคอลัมน์ Star Biographic ในนิตยสาร Student Weekly จำนวนทั้งสิ้น 38 เรื่องซึ่งเก็บรวบรวมเป็นเวลา 10 เดือนโดยเริ่มตั้งแต่ฉบับวันที่ 28 เดือนกันยายน พ.ศ. 2552 จนถึงฉบับวันที่ 28 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2553
2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษซึ่งแบ่งตามลักษณะโครงสร้างเป็น Simple Sentence, Compound Sentence, Complex Sentence และ Compound Complex Sentence เท่านั้น
3. การวิเคราะห์ประโยคในครั้งนี้จะยึดหลักของ Traditional Grammar โดยเน้นการวิเคราะห์ประโยคในระดับของอนุประโยค (Clause) ซึ่งแบ่งออกเป็นอนุประโยคหลัก (Independent Clause) และอนุประโยครอง (Dependent Clause)
4. การศึกษาในครั้งนี้จะนำงานวิจัยที่มีผู้วิจัยหลายท่านได้ทำการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคในลักษณะที่คล้ายคลึงกับการศึกษาในครั้งนี้มาเปรียบเทียบเพื่อศึกษาว่าหลังการวิเคราะห์โครงสร้างประโยคแล้วผลที่ได้มีลักษณะที่เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร
5. หากงานวิจัยในครั้งนี้ปรากฏผลว่า Simple Sentence เป็นประโยคที่พบมากที่สุดผู้วิจัยจะนำโครงสร้างประโยคดังกล่าวมาวิเคราะห์ส่วนประกอบของประโยคโดยยึดหลักโครงสร้างประโยคของ Stageberg (1971) ซึ่งมีอยู่ 9 แบบ ดังนี้

แบบที่ 1 S → N. + be + Adj. เช่น

Food is good.

แบบที่ 2 S → N. + be + UW เช่น

The girl is here.

แบบที่ 3 S → N.1 + be + N.1 เช่น

My brother is a doctor.

แบบที่ 4 S → N. + InV เช่น

Girls giggle.

แบบที่ 5 S → N.1 + TrV + N.2 เช่น

The girl bought a dress.

แบบที่ 6 S → N.1 + TrV + N.2 + N.3 เช่น

The mother bought the girl a dress.

แบบที่ 7	S → N.1 + TrV + N.2	a. N.2 b. Adj. c. Pronoun d. Adv. (of place), Uninflected Word e. Verb, Present Participle f. Verb, Past Participle	เช่น
----------	---------------------	---	------

a. The players chose Harry captain.

b. He considered her beautiful.

c. I thought the caller you.

d. We supposed him upstairs.

e. I imagined him eating.

f. I believed him seated.

แบบที่ 8 S → N. + LV + Adj. เช่น

The acrobat seems young.

แบบที่ 9 S → N.1 + LV + N.1 เช่น

My brother remained an outstanding student.

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ประโยคมีดังนี้

S	หมายถึง	รูปประโยค
→	หมายถึง	ประกอบด้วย
N.	หมายถึง	Noun
Adj.	หมายถึง	Adjective
Adv.	หมายถึง	Adverb
TrV	หมายถึง	Transitive verbs
InV	หมายถึง	Intransitive verbs
LV	หมายถึง	Linking verbs
be	หมายถึง	Verb "to be"
UW	หมายถึง	Uninflected Word

6. การนับ Complex Sentence นั้นจะนับ Participle Phrase ที่ลดรูปมาจากอนุประโยครอง (Dependent Clause) เทียบเท่าอนุประโยคหนึ่งด้วยเช่น

▪ Realizing that the political climate in the country was unfavorable, Mr. Johnson cancelled the plan to expand his business. (Realizing that the political climate in the country was unfavorable เป็น Present Participle Phrase ลดรูปมาจากอนุประโยครอง (Dependent Clause) ว่า After/When/Because Mr. Johnson realized that the political climate in the country was unfavorable)

▪ Strongly criticized by her friends, she refused to join the team. (Strongly criticized by her friends เป็น Past Participle Phrase ลดรูปมาจากอนุประโยครอง (Dependent Clause) ว่า When/After she was strongly criticized by her friend.)

7. ประโยคที่ใช้กริยาผสม (Compound Verbs) โดยใช้ประธานร่วมกันจะถือว่าเป็น Simple Sentence ดังนี้

▪ The soccer team played and lost their season opener. (จากประโยคข้างต้น The soccer team เป็น Subject โดยมี played และ lost เป็น Compound Verbs ถือว่าประโยคนี้เป็น Simple Sentence)

นิยามคำศัพท์

โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษทั้ง 4 ประเภทและส่วนประกอบของประโยคที่ใช้วิเคราะห์ในครั้งนี้ได้อ้างอิงจาก Lagan (1995, pp. 387-394) ซึ่งได้อธิบายลักษณะโครงสร้างประโยคทั้ง 4 ประเภทและส่วนประกอบของประโยคดังนี้

1. Simple Sentence หรือ Independent Clause หมายถึง ประโยคที่มีเพียงใจความเดียว โดยมีส่วนประกอบของประโยค คือ ภาคประธาน (Subject) หนึ่งส่วน และภาคแสดง (Predicate) หนึ่งส่วน

2. Compound Sentence หมายถึง ประโยคความรวมที่มีส่วนประกอบของประโยค คือ ประโยคหลัก (Independent Clause) สองประโยคขึ้นไปมาผนวกกัน ทั้งนี้จะมีตัวเชื่อมเพื่อเชื่อมแต่ละประโยคเข้าด้วยกัน ตัวเชื่อมดังกล่าวอาจจะเป็นตัวเชื่อมแบบ Coordinate Conjunction, คำเชื่อมแบบ Correlative Conjunction, หรือคำเชื่อมแบบ Conjunctive Adverb

3. Complex Sentence หมายถึง ประโยคความซ้อนที่มีส่วนประกอบของประโยค คือ อนุประโยคหลัก (Independent Clause) เพียงหนึ่งประโยคเท่านั้น แต่จะมีอนุประโยครอง (Dependent Clause) หนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งอนุประโยคก็ได้ซึ่ง อนุประโยครองดังกล่าวอาจจะเป็น

อนุประโยคแบบ Adjective Clause, Adverb Clause, Noun Clause หรือ Participle Phrase ที่ลดรูปมาจากอนุประโยค (Dependent clause) ก็ได้

4. Compound Complex Sentence หมายถึง ประโยคที่นำ Compound Sentence และ Complex Sentence มารวมกันโดยมีส่วนประกอบของประโยค คือ ประโยคหลัก (Independent Clause) สองหรือมากกว่าสองประโยคขึ้นไปกับอนุประโยค (Dependent Clause) หนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งอนุประโยคขึ้นไป

5. ส่วนประกอบของประโยค (Sentence Elements) หมายถึง หน่วยของประโยคที่มา รวมกันตามกฎเกณฑ์ของภาษาแล้วเกิดองค์ประกอบที่สมบูรณ์ตามประเภทของประโยคนั้น ๆ